

Zoslanie Ducha Svätého B

*Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý.
Rozličné sú aj služby, ale Pán je ten istý.
A rozličné sú aj sily, ktoré účinkujú,
ale Boh je ten istý: on spôsobuje všetko
vo všetkých. (1 Kor 12,4-6)*

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 2,1-11

Keď nadišiel Sviatok päťdesiateho dňa po Veľkej noci, boli všetci učenici zhromaždení na tom istom mieste. Zrazu zaznel hukot z neba, akoby sa hnal prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli. I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky a rozdelili sa: nad každého z nich sa postavil jeden. Všetci boli naplnení Duchom Svätým a začali hovoriť cudzími jazykmi, ako im Duch vnukol vyjadrovať sa.

V Jeruzaleme bývali Židia, bohobojní ľudia zo všetkých národov, čo sú pod nebom. Keď sa teda strhol tento hukot, zbehol sa veľký zástup a boli celí zmätení, lebo každý ich počul hovoriť svojím vlastným jazykom. Strpli od úžasu a udivení sa pýtali:

"Či nie sú títo všetci, čo tu hovoria, Galilejčania? A ako to, že ich každý z nás počuje hovoriť vo svojom materinskom jazyku? My, Parti, Médi, Elamčania a obyvatelia Mezopotámie, Judska a Kapadócie, Pontu a Ázie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a líbyjských krajov okolo Cyrény, prisťahovaní Rimania, Židia aj prozelyti, Kréťania i Arabi: počujeme ich v našich jazykoch ohlasovať veľké Božie skutky."

Druhé čítanie

1. list Korintánom 12,3b-7.12-13

Bratia a sestry, nik nemôže povedať: "Ježiš je Pán," ak to nepovie pod vplyvom Ducha Svätého.

Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý. Rozličné sú aj služby, ale Pán je ten istý. A rozličné sú aj sily, ktoré účinkujú, ale Boh je ten istý: on spôsobuje všetko vo všetkých. Každý však dostáva prejavy Ducha na úžitok iným.

Ako telo je len jedno, aj keď má mnoho údov, a všetky údy – hoci je ich mnoho – tvoria jedno telo, tak je to aj s Kristom. Veď my všetci – Židia aj Gréci, otroci aj slobodní – všetci sme pokrstení v jednom Duchu, aby sme tvorili jedno telo. A všetci sme boli napojení jedným Duchom.

Večer prvého dňa po sobote, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si do stredu a povedal im: "Pokoj vám!" Keď to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána.

Ježiš im znova povedal: "Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás." Po týchto slovách dýchol na nich a povedal: "Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu zadržíte, budú zadržané."

Na zamyslenie

Turíce – slávnostné ukončenie Veľkonočných sviatkov, ktoré nám dnešné evanjelium ešte raz pripomína ako sviatky radosti a pohody. Turíce – sviatok, ktorého korene siahajú do starého, židovského sviatku dožiniel, tzv. "týždenného sviatku". Tento sviatok je pripomienkou udalosti na Sinaji, na ktorom sa odohralo odovzdanie prikázaní a neskôr sa tiež začal spájať tento židovský sviatok so zoslaním Ducha Svätého na Turíce. Turíce – sviatok s mnohými úžasnými aspektmi, a predsa je mnohým tak cudzí. Napriek tomu skrýva v sebe nespočetné množstvo historických spásonosných odtieňov.

Turíce – hovorí sa tu o hukote, prudkom vetre. Vietor sa nás zmocní, pohne v nás niečím. Pôvodne hebrejské slovo pre Duch, "ruah", čo znamená vietor, závan, dych, súvisí a zaoberá sa touto myšlienkou. Vzduch je všade okolo, a tiež v nás. Cítiť ho môžeme až keď sa zdvihne vietor alebo v našom dychu. Tak isto je to s Božím Duchom – v ňom sme a žijeme, bez neho neexistuje život rovnako ako bez vzduchu.

V ňom – nie, to nie je správne. Boží "ruah" v hebrejskom má ženský rod. Na Turíce poznávame tak nežnú, dobrotivú, láskyplnú "ženskú" Božiu tvár. Táto "ženská" Božia tvár vyjadruje tiež ešte to, že Turíce sú tiež sviatkom plodnosti. Boží Duch – nazývaný tiež ako Duch potešenia, pravdy, múdrosti, milosti, lásky, voľnosti ... v neposlednom rade ako Duch tvorca. Tento "creator spiritus", ako je ospevovaný v jednom starom hymne, je žriedlom našej plodnosti, našich kreatívnych ideí, myšlienok plných oduševnenia (o-du<ch>-šev-ne-nia), našej životaschopnosti. Ovocím tohto Ducha sú láska, radosť, pokoj, trpezlivosť, priateľstvo, dobrota, nežnosť, viera ...

Turíce – ďalej sa hovorí o ohnivých jazykoch. Oheň je taktiež symbolom životaschopnosti. Ľudia, v ktorých planie oheň, sú živí, vyžaruje z nich zvláštna sila života, lásky, radosti. Týmto obrazom ohnivých jazykov vyjadrujú Turíce našu hlbokú túžbu po žiare, páľave, ktorá sa nekončí, keď sa cítíme prázdni, vyhasnutí.

Turíce – je to tiež sviatok voľnosti a dospelosti. Nie nadarmo sa na Turíce slávia narodeniny Cirkvi. Na Turíce sa stáva z malého, prestrašeného zástupu spoločnosťou dospelých, vnútorne slobodných ľudí, ktorí sú si vedomí svojej zodpovednosti za svet.

Turíce – sviatok zjednotenia a porozumenia. Vyvrcholením Turíc je moment, kedy sa ľudia stretnú a navzájom si rozumejú. Počúvajú o veľkých činoch Božích – každý vo svojom jazyku, a predsa akoby zjednotení v jednom jazyku. Aký je to jazyk, ktorému aj dnes rozumejú všetci ľudia, nezávisle od veku, národnosti alebo duševnej kapacity? Je to jazyk dôvery a rovnakej vnútornej túžby po plnosti života. On je cestou k novému, spájajúcemu, vychádzajúcemu spoza hranice spoločnosti.

Na Vianoce oslavujeme Narodenie Boha v nás, na Veľkú Noc si pripomíname Ježišovu cestu od utrpenia cez smrť k Zmŕtvychvstaniu, cesta, ktorá sa v našom živote vždy nanovo odohráva. Na Turíce oslavujeme naše dospievanie, náš život zostáva posilnený Duchom sily a Lásky. Turíce sú sviatkom poslania. Nezostali sme obdarovaní Duchom iba kvôli nášmu vlastnému rozvoju. Obdržali sme v ňom poslanie prebúdať k životu a odovzdávať ho ďalej. Akým spôsobom prevezmeme túto zodpovednosť za rozširovanie zvesti života je len otázkou pre našu osobnú, duchom naplnenú kreativitu ...

Zoslanie Ducha Svätého B

*Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý.
Rozličné sú aj služby, ale Pán je ten istý.
A rozličné sú aj sily, ktoré účinkujú,
ale Boh je ten istý: on spôsobuje všetko
vo všetkých. (1 Kor 12,4-6)*

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 2,1-11

Keď nadišiel Sviatok päťdesiateho dňa po Veľkej noci, boli všetci učeníci zhromaždení na tom istom mieste. Zrazu zaznel hukot z neba, akoby sa hnal prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli. I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky a rozdelili sa: nad každého z nich sa postavil jeden. Všetci boli naplnení Duchom Svätým a začali hovoriť cudzími jazykmi, ako im Duch vnukol vyjadrovať sa. V Jeruzaleme bývali Židia, bohobožní ľudia zo všetkých národov, čo sú pod nebom. Keď sa teda strhol tento hukot, zbehol sa veľký zástup a boli celí zmätení, lebo každý ich počul hovoriť svojím vlastným jazykom. Strpli od úžasu a udivení sa pýtali:

"Či nie sú títo všetci, čo tu hovoria, Galilejčania? A ako to, že ich každý z nás počuje hovoriť vo svojom materinskom jazyku? My, Parti, Médi, Elamčania a obyvatelia Mezopotámie, Judska a Kapadócie, Pontu a Ázie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a líbyjských krajov okolo Cyrény, prisťahovaní Rimania, Židia aj prozelyti, Kréťania i Arabi: počujeme ich v našich jazykoch ohlasovať veľké Božie skutky."

Druhé čítanie

List Galaťanom 5,16-25

Bratia a sestry, žite podľa ducha a nebudete splňať žiadostivosť tela, lebo telo si žiada, čo je proti duchu, a duch, čo je proti telu. Navzájom si odporujú, a nemôžete robiť, čo by ste chceli.

Ale ak vás vedie Duch, nie ste pod zákonom. A skutky tela sú zjavné: je to smilstvo, nečistota chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, sváry, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, rozkoly, závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné. O tomto vám vopred hovorím, ako som už povedal, že tí, čo robia takéto veci, nedosiahnu Božie kráľovstvo.

Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, vlúdnosť, zdržanlivosť. Proti tomuto zákona niet.

Tí, čo patria Kristovi Ježišovi, ukrižovali svoje telo aj s jeho náruživosťami a žiadostivosťami. Ak žijeme z Ducha, podľa Ducha aj konajme.

Ježiš povedal svojim učeníkom: "Keď príde Tešiteľ, ktorého vám ja pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, on o mne vydá svedectvo. Ale aj vy vydávate svedectvo, lebo ste so mnou od začiatku. Ešte vám veľa mám povedať, teraz by ste to však nezniesli. Ale keď príde on, Duch pravdy, bude vás viesť v plnej pravde. Lebo nebude hovoriť sám zo seba, ale povie vám všetko, čo počuje, a zvestuje vám budúce veci. On ma oslávi, lebo vezme z môjho a zvestuje vám to. Všetko, čo má Otec, je moje. Preto som povedal, že vezme z môjho a zvestuje vám to."

Na zamyslenie

Turíce – slávnostné ukončenie Veľkonočných sviatkov, ktoré nám dnešné evanjelium ešte raz pripomína ako sviatky radosti a pohody. Turíce – sviatok, ktorého korene siahajú do starého, židovského sviatku dožiniek, tzv. "týždenného sviatku". Tento sviatok je pripomienkou udalosti na Sinaji, na ktorom sa odohralo odovzdanie prikázaní a neskôr sa tiež začal spájať tento židovský sviatok so zoslaním Ducha Svätého na Turíce. Turíce – sviatok s mnohými úžasnými aspektmi, a predsa je mnohým tak cudzí. Napriek tomu skrýva v sebe nespočetné množstvo historických spásonosných odtieňov.

Turíce – hovorí sa tu o hukote, prudkom vetre. Vietor sa nás zmocní, pohne v nás niečím. Pôvodne hebrejské slovo pre Duch, "ruah", čo znamená vietor, závan, dych, súvisí a zaoberá sa touto myšlienkou. Vzduch je všade okolo, a tiež v nás. Cítiť ho môžeme až keď sa zdvihne vietor alebo v našom dychu. Tak isto je to s Božím Duchom – v ňom sme a žijeme, bez neho neexistuje život rovnako ako bez vzduchu.

V ňom – nie, to nie je správne. Boží "ruah" v hebrejskom má ženský rod. Na Turíce poznávame tak nežnú, dobrotvivú, láskyplnú "ženskú" Božiu tvár. Táto "ženská" Božia tvár vyjadruje tiež ešte to, že Turíce sú tiež sviatkom plodnosti. Boží Duch – nazývaný tiež ako Duch potešenia, pravdy, múdrosti, milosti, lásky, voľnosti ... v neposlednom rade ako Duch tvorca. Tento "creator spiritus", ako je ospevovaný v jednom starom hymne, je žriedlom našej plodnosti, našich kreatívnych ideí, myšlienok plných odúševnenia (o-du<ch>-šev-ne-nia), našej životaschopnosti. Ovocím tohto Ducha sú láska, radosť, pokoj, trpezlivosť, priateľstvo, dobrota, nežnosť, viera ...

Turíce – ďalej sa hovorí o ohnivých jazykoch. Oheň je taktiež symbolom životaschopnosti. Ľudia, v ktorých planie oheň, sú živí, vyžaruje z nich zvláštna sila života, lásky, radosti. Týmto obrazom ohnivých jazykov vyjadrujú Turíce našu hlbokú túžbu po žiare, páľave, ktorá sa nekončí, keď sa cítíme prázdni, vyhasnutí.

Turíce – je to tiež sviatok voľnosti a dospelosti. Nie nadarmo sa na Turíce slávia narodeniny Cirkvi. Na Turíce sa stáva z malého, prestrašeného zástupu spoločenstvo dospelých, vnútorne slobodných ľudí, ktorí sú si vedomí svojej zodpovednosti za svet.

Turíce – sviatok zjednotenia a porozumenia. Vyvrcholením Turíc je moment, kedy sa ľudia stretnú a navzájom si rozumejú. Počúvajú o veľkých činoch Božích – každý vo svojom jazyku, a predsa akoby zjednotení v jednom jazyku. Aký je to jazyk, ktorému aj dnes rozumejú všetci ľudia, nezávisle od veku, národnosti alebo duševnej kapacity? Je to jazyk dôvery a rovnakej vnútornej túžby po plnosti života. On je cestou k novému, spájajúcemu, vychádzajúcemu spoza hranice spoločenstvu.

Na Vianoce oslavujeme Narodenie Boha v nás, na Veľkú Noc si pripomíname Ježišovu cestu od utrpenia cez smrť k Zmŕtvychvstaniu, cesta, ktorá sa v našom živote vždy nanovo odohráva. Na Turíce oslavujeme naše dospievanie, náš život zostáva posilnený Duchom sily a Lásky. Turíce sú sviatkom poslania. Nezostali sme obdarovaní Duchom iba kvôli nášmu vlastnému rozvoju. Obdržali sme v ňom poslanie prebúdať k životu a odovzdávať ho ďalej. Akým spôsobom prevezmeme túto zodpovednosť za rozširovanie zvesti života je len otázkou pre našu osobnú, duchom naplnenú kreativitu ...